

Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih
1961

Sklenjena na Dunaju 18. aprila 1961, začela veljati 24. aprila 1964.

Uredil Sektor za mednarodno pravo
Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije

Ljubljana, maj 2013

**Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih,
sklenjena na Dunaju 18. aprila 1961**

Države pogodbenice te konvencije so se

ob zavedanju, da narodi vseh držav že od davnih časov priznavajo status diplomatov,

ob upoštevanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter razvoju prijateljskih odnosov med državami,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija o diplomatskih odnosih, privilegijih in imunitetah prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na razlike v njihovih ustavnih in družbenih sistemih,

v prepričanju, da namen takih privilegijev in imunitet ni dajati prednosti posameznikom, temveč zagotavljati učinkovito opravljanje nalog diplomatskih predstavništev kot predstavnikov države,

ob poudarjanju, da se morajo vprašanja, ki niso izrecno urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejati po pravilih mednarodnega običajnega prava,

dogovorile:

1. člen

V tej konvenciji navedeni izrazi pomenijo:

- a) »vodja diplomatskega predstavništva« je oseba, ki jo država pošiljateljica pooblasti, da opravlja to funkcijo;
- b) »člani diplomatskega predstavništva« so vodja diplomatskega predstavništva in člani osebja diplomatskega predstavništva;
- c) »člani osebja diplomatskega predstavništva« so člani diplomatskega, administrativnega in tehničnega osebja ter člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva;
- d) »člani diplomatskega osebja« so člani diplomatskega predstavništva, ki imajo status diplomata;
- e) »diplomat« je vodja diplomatskega predstavništva ali član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva;
- f) »člani administrativnega in tehničnega osebja« so člani osebja diplomatskega predstavništva, zaposleni v administrativni in tehnični službi diplomatskega predstavništva;
- g) »člani pomožnega osebja« so člani osebja diplomatskega predstavništva, zaposleni za opravljanje pomožnih del v diplomatskem predstavništvu;
- h) »zasebno pomožno osebje« so osebe, zaposlene za opravljanje pomožnih del pri članu diplomatskega predstavništva in niso uslužbenci države pošiljateljice;
- i) »prostor diplomatskega predstavništva« so zgradbe ali deli zgradb in pripadajoče zemljišče, ki se ne glede na lastništvo uporabljajo za potrebe diplomatskega predstavništva, vključno z rezidenco vodje

diplomatskega predstavništva.

2. člen

Za vzpostavitev diplomatskih odnosov med državami in odprtje stalnih diplomatskih predstavništev je potrebno medsebojno soglasje.

3. člen

1. Naloge diplomatskega predstavništva so med drugim:

- a) predstavljanje države pošiljateljice v državi sprejemnici;
- b) varovanje interesov države pošiljateljice in njenih državljanov v državi sprejemnici v mejah, ki jih dovoljuje mednarodno pravo;
- c) pogajanja z vlado države sprejemnice;
- d) seznanjanje z razmerami in razvojem dogodkov v državi sprejemnici z vsemi dovoljenimi sredstvi ter poročanje o tem vladi države pošiljateljice;
- e) spodbujanje prijateljskih odnosov med državo pošiljateljico in državo sprejemnico ter razvijanje medsebojnega gospodarskega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja.

2. Nobene določbe te konvencije ni mogoče razlagati, kot da diplomatskemu predstavništvu prepoveduje opravljanje konzularnih nalog.

4. člen

1. Država pošiljateljica se mora prepričati, da je oseba, ki jo namerava akreditirati kot vodjo diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, dobila agrema te države.

2. Država sprejemnica ni dolžna državi pošiljateljici pojasniti razlogov za zavrnitev agremaja.

5. člen

1. Država pošiljateljica lahko, potem ko uradno obvesti zadevne države sprejemnice, akreditira vodjo diplomatskega predstavništva, ali odvisno od primera, imenuje člana diplomatskega osebja v več državah, razen če katera od držav sprejemnic temu izrecno nasprotuje.

2. Če država pošiljateljica vodjo diplomatskega predstavništva akreditira v eni ali več drugih državah, lahko odpre diplomatsko predstavništvo, ki ga vodi začasni odpravnik poslov v vsaki od držav, v kateri vodja diplomatskega predstavništva nima stalnega sedeža.

3. Vodja diplomatskega predstavništva ali kateri koli član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva lahko državo pošiljateljico predstavlja pri vsaki mednarodni organizaciji.

6. člen

Več držav lahko akreditira isto osebo kot vodjo diplomatskega predstavništva v kakšni drugi državi, razen če država sprejemnica temu nasprotuje.

7. člen

Ob upoštevanju določb 5., 8., 9. in 11. člena lahko država pošiljateljica člane osebja diplomatskega predstavništva imenuje po svoji presoji. Za vojaške, pomorske ali letalske atašeje lahko država sprejemnica zahteva, da se ji njihova imena sporočijo vnaprej zaradi odobritve.

8. člen

1. Člani diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva so načeloma državljani države pošiljateljice.

2. Za člane diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva ne morejo biti imenovani državljani države sprejemnice, razen s soglasjem te države, ki ga je mogoče kadar koli umakniti.

3. Država sprejemnica si lahko enako pravico pridrži glede državljanov tretje države, ki niso tudi državljani države pošiljateljice.

9. člen

1. Država sprejemnica lahko kadar koli, ne da bi morala pojasniti svojo odločitev, obvesti državo pošiljateljico, da je vodja diplomatskega predstavništva ali kateri koli član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva *persona non grata* ali da kateri koli drug član osebja diplomatskega predstavništva ni sprejemljiv. Država pošiljateljica to osebo, odvisno od primera, odpokliče ali zaključi njeno funkcijo v diplomatskem predstavništvu. Oseba je lahko razglašena za nezaželeno ali nesprejemljivo, še preden pride na ozemlje države sprejemnice.

2. Če država pošiljateljica noče izpolniti svojih obveznosti po prejšnjem odstavku ali jih ne izpolni v razumnem roku, lahko država sprejemnica odkloni priznavanje te osebe za člana diplomatskega predstavništva .

10. člen

1. Ministrstvo za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugo ministrstvo, za katero je tako dogovorjeno, se uradno obvesti o:

a) imenovanju članov diplomatskega predstavništva, njihovem prihodu in končnem odhodu ali prenehanju njihovih funkcij v diplomatskem predstavništvu;

b) prihodu in končnem odhodu osebe, ki pripada družini enega od članov diplomatskega predstavništva, in če je potrebno, dejstvu, da je neka oseba postala ali prenehala biti družinski član enega od članov diplomatskega predstavništva;

c) prihodu in končnem odhodu zasebnega pomožnega osebja, ki ga zaposlujejo osebe iz točke a tega odstavka, in če je potrebno, dejstvu, da mu preneha zaposlitev pri teh osebah;

d) zaposlovanju in odpuščanju oseb, ki prebivajo v državi sprejemnici kot člani diplomatskega predstavništva ali kot zasebno pomožno osebje ter so upravičene do privilegijev in imunitet.

2. Kadar koli je mogoče, se prav tako vnaprej uradno obvesti o prihodu in končnem odhodu.

11. člen

1. Če ni izrecnega dogovora o številčnosti osebja diplomatskega predstavništva, lahko država sprejemnica zahteva, da je to v mejah tistega, kar je zanjo razumno in običajno glede na okoliščine in razmere v državi sprejemnici ter potrebe zadevnega diplomatskega predstavništva.

2. Država sprejemnica lahko prav tako v istih mejah in brez diskriminacije zavrne sprejem funkcionarjev posamezne kategorije.

12. člen

Država pošiljateljica brez izrecnega predhodnega soglasja države sprejemnice ne sme odpreti pisarn, ki so del diplomatskega predstavništva, zunaj kraja, v katerem je sedež diplomatskega predstavništva.

13. člen

1. Šteje se, da je vodja diplomatskega predstavništva prevzel funkcijo v državi sprejemnici, takoj ko je predal poverilna pisma ali ko je sporočil svoj prihod in predal kopije poverilnih pisem ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno, v skladu s prakso v državi sprejemnici, ki se mora uporabljati enotno.

2. Vrstni red predaje poverilnih pisem ali njihovih kopij se določa po datumu in uri prihoda vodje diplomatskega predstavništva.

14. člen

1. Vodje diplomatskih predstavništev se razvrščajo v tri razrede, in sicer:

- a) veleposlanike ali nuncije, akreditirane pri voditeljih držav, in druge vodje diplomatskih predstavništev enakovrednega ranga;
- b) poslanike, ministre in internuncije, akreditirane pri voditeljih držav;
- c) odpravnike poslov, akreditirane pri ministrih za zunanje zadeve.

2. Med vodji diplomatskih predstavništev se ne smejo delati nobene razlike na podlagi njihovega razreda, razen pri prednostnem vrstnem redu in etiketi.

15. člen

Države se dogovorijo, kateremu razredu naj pripadajo vodje njihovih diplomatskih predstavništev.

16. člen

1. Prednostni vrstni red vodij diplomatskih predstavništev se v vsakem razredu določi po datumu in uri prevzema njihovih funkcij v skladu s 13. členom.

2. Spremembe v poverilnih pismih vodje diplomatskega predstavništva, zaradi katerih se ne spremeni razred, ne vplivajo na njegovo mesto v prednostnem vrstnem redu.

3. Ta člen ne vpliva na običaje, ki jih je ali jih bo sprejela država sprejemnica glede prednostnega vrstnega reda predstavnika Svetega sedeža.

17. člen

Vodja diplomatskega predstavništva sporoči prednostni vrstni red članov diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva ministrstvu za zunanje zadeve ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno.

18. člen

V vsaki državi mora biti postopek sprejema vodij diplomatskih predstavništev enoten za vsak razred.

19. člen

1. Če je mesto vodje diplomatskega predstavništva izpraznjeno ali če vodja diplomatskega predstavništva ne more opravljati svoje funkcije, kot vodja diplomatskega predstavništva začasno deluje začasni odpravnik poslov. Ime začasnega odpravnika poslov uradno sporoči vodja diplomatskega predstavništva, če ta tega ne more storiti, pa ministrstvo za zunanje zadeve države pošiljateljice ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno.

2. Kadar v državi sprejemnici ni nobenega člana diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva, lahko država pošiljateljica s soglasjem države sprejemnice določi enega od članov administrativnega in tehničnega osebja, da opravlja tekoče administrativne zadeve diplomatskega predstavništva.

20. člen

Diplomatsko predstavništvo in njegov vodja imata pravico uporabljati zastavo in grb države pošiljateljice na prostorih diplomatskega predstavništva, vključno z rezidenco vodje diplomatskega predstavništva, in prevoznih sredstvih za vodjo diplomatskega predstavništva.

21. člen

1. Država sprejemnica mora na svojem ozemlju v skladu s svojo zakonodajo državi pošiljateljici olajšati pridobitev prostorov, potrebnih za diplomatsko predstavništvo, ali ji pomagati, da si jih prisrbi kako drugače.

2. Država sprejemnica mora diplomatskim predstavništvom, če je potrebno, prav tako pomagati, da priskrbijo primerno nastanitev za svoje člane.

22. člen

1. Prostori diplomatskega predstavništva so nedotakljivi. Organi države sprejemnice vanje ne smejo vstopiti, razen s privolitvijo vodje diplomatskega predstavništva.

2. Država sprejemnica ima posebno dolžnost storiti vse potrebno, da prepreči nasilen vstop v prostore diplomatskega predstavništva ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru diplomatskega predstavništva ali poseg v njegovo dostojanstvo.

3. Prostori diplomatskega predstavništva, oprema in drugi predmeti, ki so v njih, ter prevozna sredstva diplomatskega predstavništva ne morejo biti predmet preiskovanja, zaplembe, zasega ali izvršbe.

23. člen

1. Država pošiljateljica in vodja diplomatskega predstavništva sta oproščena plačila vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov za prostore diplomatskega predstavništva, ki jih imata v lasti ali najemu, razen dajatev in davkov, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. Davčna oprostitev iz tega člena se ne uporablja za take dajatve in davke, ki jih po zakonodaji države sprejemnice plačuje oseba v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico ali vodjo diplomatskega predstavništva.

24. člen

Arhiv in dokumenti diplomatskega predstavništva so vedno in povsod nedotakljivi.

25. člen

Država sprejemnica stori vse potrebno, da olajša opravljanje nalog diplomatskega predstavništva .

26. člen

Ob upoštevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na območja, na katera je vstop zaradi varnosti države prepovedan ali posebej urejen, država sprejemnica zagotavlja vsem članom diplomatskega predstavništva svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju.

27. člen

1. Država sprejemnica dovoljuje in varuje svobodno komuniciranje diplomatskega predstavništva za vse uradne namene. Diplomatsko predstavništvo lahko pri komuniciranju z vlado in drugimi diplomatskimi predstavništvi in konzulati države pošiljateljice ne glede na to, kje so, uporablja vsa primerna komunikacijska sredstva, vključno z diplomatskimi kurirji ter kodiranimi in šifriranimi sporočili. Brezžični oddajnik pa diplomatsko predstavništvo lahko namesti in uporablja le s soglasjem države sprejemnice.

2. Uradna korespondenca diplomatskega predstavništva je nedotakljiva. Izraz »uradna korespondenca« pomeni vso korespondenco, ki se nanaša na diplomatsko predstavništvo in njegove naloge.

3. Diplomatske pošiljke ni dovoljeno niti odpirati niti zadrževati.

4. Paketi, ki sestavljajo diplomatsko pošiljko, morajo biti kot taki na zunanji strani vidno označeni in lahko vsebujejo le diplomatske dokumente ali predmete, namenjene za uradno uporabo.

5. Diplomatski kurir, ki mora imeti pri sebi uradno listino, s katero se potrjuje njegov status in navaja število paketov v diplomatski pošiljki, je pri opravljanju svojih nalog pod varstvom države sprejemnice. Uživa osebno nedotakljivost in ne sme biti kakor koli prijeto ali mu biti odvzeta prostost.

6. Država pošiljateljica ali diplomatsko predstavništvo lahko imenuje ad hoc diplomatske kurirje. Tudi v tem primeru se uporablja prejšnji odstavek, s tem da v njem navedene imunitete prenehajo veljati takoj, ko tak kurir diplomatsko pošiljko, ki mu je bila zaupana, izroči naslovniku.

7. Diplomatska pošiljka se lahko zaupa poveljniku civilnega zrakoplova, ki bo pristalo na dovoljenem namembnem letališču. Poveljnik mora imeti pri sebi uradno listino, v kateri je navedeno število paketov v pošiljki, ni pa ga mogoče šteti za diplomatskega kurirja. Diplomatsko predstavništvo lahko pošlje enega od svojih članov, da neposredno in neovirano prevzame diplomatsko pošiljko od poveljnika zrakoplova.

28. člen

Takse in pristojbine, ki jih pobira diplomatsko predstavništvo za uradna opravila, so oproščene vseh dajatev in davkov.

29. člen

Oseba diplomata je nedotakljiva. Diplomat ne sme biti kakor koli prijeto ali mu biti odvzeta prostost. Država sprejemnica ga obravnava z dolžnim spoštovanjem in ukrene vse potrebno, da prepreči vsak napad na njegovo osebo, svobodo in dostojanstvo.

30. člen

1. Zasebno stanovanje diplomata uživa enako nedotakljivost in varstvo kot prostori diplomatskega predstavništva.

2. Prav tako uživajo nedotakljivost njegovi dokumenti, korespondenca in ob upoštevanju tretjega odstavka 31. člena tudi njegovo imetje.

31. člen

1. Diplomat uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v kazenskih zadevah. Prav tako uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v civilnih in upravnih zadevah, razen glede:

- a) stvarnopravne tožbe, ki se nanaša na zasebno nepremičnino v državi sprejemnici, razen kadar z njo razpolaga v imenu države pošiljateljice za potrebe diplomatskega predstavništva;
- b) tožbe, ki se nanaša na dedovanje, v katerem diplomat nastopa kot izvršitelj oporoke, upravitelj zapuščine, dedič ali volilojemnik v svojem imenu in ne v imenu države pošiljateljice;
- c) tožbe, ki se nanaša na kakršno koli poklicno ali pridobitno dejavnost, ki jo diplomat v državi sprejemnici opravlja poleg svojih uradnih funkcij.

2. Diplomat ni dolžan pričati.

3. Zoper diplomata niso dovoljeni nikakršni izvršilni ukrepi, razen v primerih iz točk a, b in c prvega odstavka in pod pogojem, da jih je mogoče izvesti, ne da bi bila s tem kršena nedotakljivost njegove osebe ali njegovega stanovanja.

4. Sodna imuniteta, ki jo diplomat uživa v državi sprejemnici, ga ne izvzema iz sodne jurisdikcije države pošiljateljice.

32. člen

1. Država pošiljateljica lahko odredi sodno imuniteto diplomatu in tistim osebam, ki uživajo imuniteto po 37. členu.

2. Odrek mora biti vedno izrecen.

3. Če diplomat ali oseba, ki uživa imuniteto po 37. členu, začne sodni postopek, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno povezan z glavnim zahtevkom, ne more sklicevati na sodno imuniteto.

4. Odrek sodne imunitete v tožbah v civilnih ali upravnih postopkih ne pomeni odreka imunitete pred izvršitvijo sodbe, za kar je potreben poseben odrek.

33. člen

1. Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena je diplomat glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzet iz predpisov o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi sprejemnici.

2. Izvzetje iz prejšnjega odstavka prav tako velja za člane zasebnega pomožnega osebja, ki so izključno v službi pri diplomatu, pod pogojem, da:

- a) niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v državi sprejemnici in

b) zanje veljajo predpisi o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi pošiljateljici ali tretji državi.

3. Diplomat, ki zaposluje osebe, za katere se ne uporablja izvetje iz prejšnjega odstavka, mora spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sprejemnice o socialnem zavarovanju.

4. Izvetje iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne vključitve v sistem socialnega zavarovanja države sprejemnice, če ta država to dopušča.

5. Določbe tega člena ne posegajo v že sklenjene dvostranske ali večstranske sporazume o socialnem zavarovanju in ne preprečujejo sklenitve takih sporazumov v prihodnje.

34. člen

Diplomat je oproščen vseh dajatev in davkov, osebnih ali premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:

- a) takih posrednih davkov, ki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;
- b) dajatev in davkov na zasebno nepremičnino na ozemlju države sprejemnice, razen kadar z njo razpolaga v imenu države pošiljateljice za potrebe diplomatskega predstavništva;
- c) dajatev od dediščine, ki jih pobira država sprejemnica, ob upoštevanju določb četrtega odstavka 39. člena;
- d) dajatev in davkov od zasebnih prihodkov z virom v državi sprejemnici ter kapitalskih davkov od naložb v pridobitne dejavnosti v državi sprejemnici;
- e) dajatev in davkov za posebne storitve;
- f) vpisnih, sodnih ali notarskih taks, hipotekarnih obveznosti in upravnih taks, ki se nanašajo na nepremičnine, ob upoštevanju 23. člena.

35. člen

Država sprejemnica diplomate oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zaplemba, prispevki in nastanitev vojske.

36. člen

1. Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve, za:

- a) predmete, namenjene diplomatskemu predstavništvu za uradno uporabo;
- b) predmete za osebno uporabo, namenjene diplomatu ali družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, vključno s predmeti, namenjenimi njegovi nastanitvi.

2. Diplomat je oproščen pregleda osebne prtljage, razen če obstajajo resni razlogi za domnevo, da vsebuje predmete, za katere ne velja oprostitev iz prejšnjega odstavka, ali predmete, katerih uvoz ali izvoz je zakonsko prepovedan ali za katere veljajo predpisi države sprejemnice o karanteni. Tak pregled se sme opraviti le v navzočnosti diplomata ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

37. člen

1. Družinski člani diplomata, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, uživajo, če niso državljani države sprejemnice, privilegije in imunitete iz 29. do 36. člena.

2. Člani administrativnega in tehničnega osebja diplomatskega predstavništva ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, uživajo, če niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, privilegije in imunitete iz 29. do 35. člena, imuniteta pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v civilnih in upravnih zadevah iz prvega odstavka 31. člena pa ne velja za dejanja, ki niso storjena v okviru opravljanja njihovih nalog. Prav tako uživajo privilegije iz prvega odstavka 36. člena za predmete, ki jih uvozijo ob prvi nastanitvi.

3. Člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, uživajo imuniteto za dejanja, storjena pri opravljanju njihovih nalog, oprostitev dajatev in davkov od plačil, ki jih prejema za svoje delo, ter izvzetje iz 33. člena.

4. Zasebno pomožno osebje članov diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, je oproščeno dajatev in davkov od plačil, ki jih prejema za svoje delo. Glede vsega drugega lahko uživa privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga dopušča država sprejemnica. Država sprejemnica pa mora jurisdikcijo nad temi osebami izvajati tako, da pri tem preveč ne ovira opravljanja nalog diplomatskega predstavništva.

38. člen

1. Diplomat, ki je državljan države sprejemnice ali ima v njej stalno prebivališče, uživa sodno imuniteto in nedotakljivost le glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju njegovih nalog, razen če država sprejemnica daje dodatne privilegije in imunitete.

2. Drugi člani osebja diplomatskega predstavništva in zasebno pomožno osebje, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava država sprejemnica. Država sprejemnica pa mora izvajati jurisdikcijo nad temi osebami tako, da pri tem preveč ne ovira opravljanja nalog diplomatskega predstavništva.

39. člen

1. Vsakdo, ki je upravičen do privilegijev in imunitet, jih uživa od trenutka, ko pride na ozemlje države sprejemnice, da nastopi službovanje, ali če je že tam, od trenutka, ko je o njegovem imenovanju uradno obveščeno ministrstvo za zunanje zadeve ali drugo ministrstvo, za katero je tako dogovorjeno.

2. Ko osebi, ki uživa privilegije in imunitete, funkcija preneha, ti privilegiji in imunitete praviloma prenehajo v trenutku, ko ta oseba zapusti državo, ali po poteku v ta namen danega razumnega roka, do takrat pa veljajo celo ob oboroženem spopadu. Vendar pa imuniteta še naprej velja za dejanja, ki jih ta oseba stori pri opravljanju svojih nalog kot član diplomatskega predstavništva.

3. Ob smrti člana diplomatskega predstavništva njegovi družinski člani še naprej uživajo privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, do poteka razumnega roka, v katerem lahko zapustijo ozemlje države

sprejemnice.

4. Ob smrti člana diplomatskega predstavništva, ki ni državljan države sprejemnice ali v njej nima stalnega prebivališča, ali družinskega člana, ki je živel z njim v skupnem gospodinjstvu, država sprejemnica dovoli iznos pokojnikovih premičnin, razen tistih, ki so bile pridobljene v njej in katerih izvoz je bil ob njegovi smrti prepovedan. Od premičnin, ki so v državi sprejemnici samo zato, ker je pokojnik tam bival kot član diplomatskega predstavništva ali kot družinski član katerega od članov diplomatskega predstavništva, se ne odmerijo nikakršne dajatve od dediščine.

40. člen

1. Če diplomat potuje čez ozemlje ali je na ozemlju tretje države, ki mu je izdala vizum, če je ta potreben, da prevzame svojo funkcijo ali se vrne v svojo službo ali svojo državo, mu ta tretja država zagotovi nedotakljivost in vse druge potrebne imunitete, da se mu omogoči prehod ali vrnitev. Enako ravna tudi glede njegovih družinskih članov, ki uživajo privilegije in imunitete in spremljajo diplomata ali potujejo posebej, da bi se mu pridružili ali vrnili v svojo državo.

2. V okoliščinah, podobnih tistim iz prejšnjega odstavka, tretje države ne ovirajo prehoda čez svoje ozemlje članom administrativnega in tehničnega osebja ali članom pomožnega osebja diplomatskega predstavništva in njihovim družinskim članom.

3. Tretje države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom v tranzitu, vključno s kodiranimi in šifriranimi, enako svobodo in varstvo, kot ju priznava država sprejemnica. Diplomatskim kurirjem, ki jim je bil izdan vizum, če je ta potreben, in diplomatskim pošiljkam v tranzitu priznavajo enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica.

4. Obveznosti tretjih držav iz prejšnjih odstavkov se nanašajo tudi na osebe, navedene v njih, uradna sporočila in diplomatsko pošiljko, ki so na ozemlju tretje države zaradi višje sile.

41. člen

1. Ne glede na privilegije in imunitete morajo vse osebe, ki jih uživajo, spoštovati zakone in druge predpise države sprejemnice. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.

2. Vse uradno poslovanje z državo sprejemnico, ki ga država pošiljateljica poveri diplomatskemu predstavništvu, poteka prek ministrstva za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugega ministrstva, za katero je tako dogovorjeno.

3. Prostori diplomatskega predstavništva se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z nalogami diplomatskega predstavništva, tako kot so določene s to konvencijo ali drugimi pravili občega mednarodnega prava ali posebnimi sporazumi, ki veljajo med državo pošiljateljico in državo sprejemnico.

42. člen

Diplomat v državi sprejemnici ne sme opravljati poklicne ali pridobitne dejavnosti za osebno korist.

43. člen

Funkcije diplomata prenehajo med drugim z:

- a) uradnim obvestilom države pošiljateljice državi sprejemnici, da je funkcija diplomatu prenehala;
- b) uradnim obvestilom države sprejemnice državi pošiljateljici, da v skladu z drugim odstavkom 9. člena ta država odkloni priznavanje diplomata za člana diplomatskega predstavništva.

44. člen

Država sprejemnica mora, celo ob oboroženem spopadu, osebam, ki uživajo privilegije in imunitete, pa niso njeni državljani, in njihovim družinskim članom ne glede na njihovo državljanstvo olajšati odhod s svojega ozemlja v najkrajšem času. Zlasti jim mora dati, če je potrebno, na razpolago potrebna prevozna sredstva zanje in njihovo premoženje.

45. člen

Ob prekinitvi diplomatskih odnosov med državama ali če je diplomatsko predstavništvo dokončno ali začasno zaprto:

- a) mora država sprejemnica, celo ob oboroženem spopadu, spoštovati in zaščititi prostore diplomatskega predstavništva skupaj z njegovim premoženjem in arhivom;
- b) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo prostorov diplomatskega predstavništva skupaj z njegovim premoženjem in arhivom tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico;
- c) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo svojih interesov in interesov svojih državljanov tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico.

46. člen

Po predhodnem soglasju države sprejemnice in na zahtevo tretje države, ki v tej državi ni predstavljena, lahko država pošiljateljica prevzame začasno varstvo interesov te tretje države in njenih državljanov.

47. člen

1. Pri uporabi določb te konvencije država sprejemnica ne sme diskriminirati posameznih držav.
2. Za diskriminacijo se ne šteje:
 - a) če država sprejemnica omejevalno izvaja kakšno določbo te konvencije, ker se ta tako izvaja za njeno diplomatsko predstavništvo v državi pošiljateljici;
 - b) če si posamezne države po običaju ali sporazumu vzajemno zagotavljajo ugodnejšo obravnavo, kot to zahtevajo določbe te konvencije.

48. člen

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Organizacije združenih narodov ali specializiranih agencij in vsem pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča ter vsaki drugi državi, ki jo Generalna skupščina Organizacije združenih narodov povabi, da postane pogodbenica te konvencije, in sicer do 31. oktobra 1961 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1962 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

49. člen

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

50. člen

Ta konvencija je na voljo za pristop vsem državam iz ene od štirih skupin iz 48. člena. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

51. člen

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po dnevu deponiranja dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

52. člen

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države iz ene od štirih skupin iz 48. člena o:

- a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu z 48., 49. in 50. členom;
- b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu z 51. členom.

53. člen

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz ene od štirih skupin iz 48. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblašenci, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju osemnajstega aprila tisoč devetsto enainšestdeset.